

Докторът сръчно разръза дрехите, разголи трупът, и почна работата си, като от време на време спираше, за да диктува на следователя: „Мажъ на около 40 год. Добре развитъ... Външни белези на насилие нѣма...“ Изведнѣжъ се чу едно хръскане на разрѣзванъ хрущялъ. Замѣстникът, който бѣ впилъ очи въ къситѣ, изумително ловки рѣце на доктора, потрепера. Грѣдния кошъ и корема бѣха отворени, като на закланъ добитъкъ. Една нова, още по-тежка, непоносима миризма се разлѣ и надви първата. По обвивката на разтворените гърди и корема се виждаше тѣнъкъ, шафраненъ слой тлъстина, а рѣцетѣ на доктора шетаха между меки, мокри и страшни човѣшки вѫтрешности. Следователът продолжаваше да пише спокойно, повтаряйки думите на доктора — „така-а... подкожната тлъстина нормална...“ безъ да поглежда къмъ трупътъ, отпѫждайки сегизътогизъ нѣкоя упорита муха. Замѣстникът, стисналъ уста, се мѫчеше да диша, колкото е възможно по-слабо, за да не чувствува тоя ужасенъ въздухъ, който проникваше чакъ до костите му. То не бѣше